

Begäran om förhandsavgörande framställd av Najvyšší správny súd (Republiken Slovakien) den 22 mars 2023 – BONUL s.r.o. mot Výbor Národnej rady Slovenskej republiky na preskúvanie rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu

(Mål C-185/23, BONUL)

(2023/C 252/17)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Najvyšší správny súd (Republiken Slovakien)

Parter i det nationella målet

Klagande: BONUL s.r.o.

Motpart: Výbor Národnej rady Slovenskej republiky na preskúvanie rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 51.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att en medlemsstat anses tillämpa unionsrätten, när en domstol i denna medlemsstat prövar lagligheten av ett beslut som antagits av ett särskilt utskott vid parlamentet i denna stat, som i egenskap av organ i andra instans har fastställt ett förvaltningsbeslut som antagits av en nationell säkerhetsmyndighet, genom vilket

— ett certifikat om säkerhetsgodkännande av verksamhetsställe, som beviljats en juridisk person och som ger rätt till tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter i enlighet med nationell lagstiftning, inledningsvis upphävdes (återkallades)

samtidigt som och enbart till följd av upphävandet av detta certifikat även

— ett intyg om säkerhetsgodkännande av verksamhetsställe som denna juridiska person beviljats för att få tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter på säkerhetsskyddsklassificeringsnivån "SECRET UE/EU SECRET" i den mening som avses i artikel 11 i rådets beslut av den 23 september 2013 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (2013/488/EU) ⁽¹⁾ och bilaga V till det beslutet, i den lydelse som var tillämplig, upphävdes (återkallades)?

2. För det fall den första frågan besvaras jakande ställs följande fråga:

Ska artikel 47.1 och 47.2 i stadgan tolkas så, att den hindrar tillämpning av nationell lagstiftning och praxis, enligt vilken

a) ett beslut av en nationell säkerhetsmyndighet om att upphäva (återkalla) nämnda certifikat och intyg inte ska innehålla de säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som föranlett myndigheten att anse att villkoren för upphävande (återkallande) av dem är uppfyllda, utan endast ska hänvisa till den berörda handlingen i myndighetens akt som innehåller dessa säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter,

b) den berörda juridiska personen inte ska få tillgång till den nationella säkerhetsmyndighetens akter eller till enskilda handlingar som innehåller de säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som föranledde denna myndighet att dra slutsatsen att beslutet att upphäva (återkalla) nämnda certifikat och intyg var motiverat,

c) den berörda juridiska personens advokat kan få tillgång till dessa akter och sådana handlingar, men endast med samtycke av den ansvarige för den nationella säkerhetsmyndigheten, eventuellt med samtycke av en annan myndighet som har ingett handlingarna till den nationella säkerhetsmyndigheten, men advokaten även efter att ha fått sådan tillgång är skyldig att behandla innehållet i akten och handlingarna konfidentiellt,

d) den domstol som prövar lagligheten av det beslut som beskrivs i fråga 1 emellertid har tillgång till dessa akter och handlingar?

3. För det fall den andra frågan besvaras jakande ställs följande fråga:

Ska artikel 47.1 och 47.2 i stadgan tolkas så, att den direkt tillåter (alternativt ålägger) en domstol som prövar lagligheten av ett sådant beslut som beskrivs i fråga 1 att inte tillämpa den lagstiftning och den praxis som beskrivs i fråga 2 och att ge den berörda juridiska personen eller dennes advokat tillgång till den nationella säkerhetsmyndighetens akter, eventuellt till handlingar som innehåller säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter, om domstolen anser att detta är nödvändigt för att säkerställa rätten till ett effektivt rättsmedel och till ett kontradiktoriskt förfarande?

4. För det fall den tredje frågan besvaras jakande ställs följande fråga:

Ska artikel 51.1 och 51.2 i stadgan tolkas så, att domstolens behörighet att bevilja tillgång till akter, eventuellt handlingar i den mening som avses i fråga 3, avser

- endast de delar av akten eller handlingarna som innehåller information som är relevant för bedömningen av industrisäkerheten i den mening som avses i artikel 11 i rådets beslut 2013/488/EU och bilaga V till det beslutet, eller
- även de delar av akten eller handlingarna som innehåller information som enbart är relevant för bedömningen av industrisäkerheten i den mening som avses i nationell lagstiftning, det vill säga utöver de villkor som föreskrivs i rådets beslut 2013/488/EU?

(¹) Rådets beslut 2013/488/EU av den 23 september 2013 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 274, 2013, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Judiciaire de Paris (Frankrike) den 17 februari 2023 – Le Procureur de la République de Paris mot VGG AG m.fl.

(Mål C-190/23, VGG)

(2023/C 252/18)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal Judiciaire de Paris

Parter i det nationella målet

Sökande: Le Procureur de la République de Paris

Svarande: VGG AG, VGG Entertainment Inc., Dan A., SAS M. Trade, SASU D., SAS T. Logistique, Arthur C., SAS S., Grégory B., David C., David M., IE, CID

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

- 1) Ska artikel 56 FEUF tolkas så, att den tillåter att nationella myndigheter tillämpar den lagstiftning som följer av artikel 1 i lagen av den 27 juni 1919 om bekämpning av handel med teaterbiljetter och av artikel 313-6-2 i strafflagen, införd genom lagen av den 12 mars 2012, i den mån dessa bestämmelser medför ett förbud, med vissa undantag, mot återförsäljning eller hjälp till återförsäljning, mellan europeiska fysiska och juridiska personer i två olika medlemsstater, av biljetter som köpts på primärmarknaden?
- 2) Ska artiklarna 56 och 52 FEUF och de tvingande hänsyn till allmänintresset som de innebär tolkas så, att de tillåter att nationella myndigheter, med stöd av den lagstiftning som följer av artikel 1 i lagen av den 27 juni 1919 om bekämpning av handel med teaterbiljetter och av artikel 313-6-2 i strafflagen, införd genom lagen av den 12 mars 2012, rättfärdigar begränsningar som inte på ett effektivt sätt tycks kunna uppnå de angivna eftersträlvade målen, såsom skydd av allmän ordning och konsumentskydd, eller är oproportionerliga med hänsyn till möjliga alternativa åtgärder?